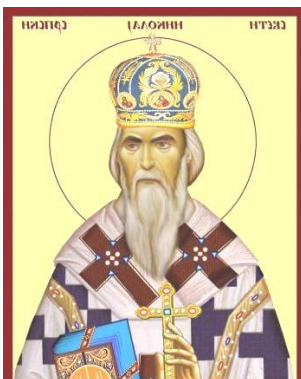

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

Despre Hristos Care locuiește în inimile credincioșilor

Sf.N.Velimirovici,
icoană

Prin credință, în inima omului intră Hristos, iar odată cu El, intră iubirea. Astfel, omul se înrădăcinează și se întemeiază în iubire. Prin urmare, mai întâi este credința; apoi, odată cu credința, intră în inimă și prezența lui Hristos; iar cu prezența lui Hristos, prezența iubirii; iar cu prezența iubirii, tot binele cel tainic și de necuprins.

În puține cuvinte, Sfântul Apostol Pavel descrie întreaga scară a treptelor desăvârșirii.

Prima treaptă a scării este credința, iar treapta ultimă, cea mai de sus, iubirea; iar începutul și sfârșitul scării sunt unite în inima omului prin prezența în ea a Domnului Hristos Cel Veșnic Viu.

Întărindu-ne în credință, noi desființăm din ce în ce mai mult distanța dintre noi și Domnul Hristos Iisus. Cu cât este mai tare credința omului, cu atât mai aproape vine el de Hristos. În cele din urmă, inima omului se umple de Hristos, ea nu se mai poate despărți de El, tot așa cum plămânul nu se poate despărți de aer. Atunci, cuprins de lacrimi de bucurie, omul poate, în taina inimii lui, să comunice neîncetat cu Hristos în rugăciune: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”. Astfel inima se umple tainic de iubire și de lumină. Astfel, dragostea se unește cu credința și cu nădejdea: făcându-se această unire, granițele dintre credință, nădejde și dragoste se topesc, astfel încât omul nu mai poate spune unde încetează credința și unde încep nădejdea și dragostea.

Când Domnul Hristos Se sălășluiește în inima omului, atunci acesta nu mai percepe în sine credința, nădejdea sau dragostea, nici nu le mai numește. Ci în loc de acestea el nu îl mai vede decât pe Domnul și nu îl mai numește decât pe El. El este asemenea gospodarului care își culege roada lui toamna, nemaivăzând pe ram frunze, flori și începutul de roadă, ci doar fructul copt.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Cela ce ești Ținta tuturor nevointelor noastre și Limanul celor care călătorim către Tine, apropie-ne pre noi de Tine mereu, și ne mântuiește! Căci noi Ție ne închinăm și pre Tine Te slăvim în veci, Amin!

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)